

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri  
Viginti**

**Della Porta, Giambattista**

**Frankfurt, 1607**

Quomodo florum colores itidem mutentur. Cap. XV.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](#)

*Betas albi:ores reddere.*

Radices ipsas simo bubulo recenti integre: & quemadmodum de porro diximus, germen finde, & lapidem latum, aut testam impone, ex Sotione. Sed

*Intuba alba reddere*

Columella monet, quum folia fuderunt, summatim tenui ligamento vincies, & fictili vasculo herente super conduntur, & candorem recipiunt. Alij leuiori sumptu contenti terra obruunt, Holitores nostri fabulo obruentes, mirum in modum candida efficiunt. Si quis voluerit

*Asparagos albos facere,*

Quum primum è terra pullulant, in pertusam harudinem imponas, & quum velis detegas.

*Quomodo florum colores itidem mutentur.*

C A P. XV.

**I**N promiscuo florum coitu, & metamorphosi, adiuvant colores iucundis oblectantur coloribus, vt ad delectabilius oculis occurset nostris, nunc qui saturata rutilant, purpura, in cœruleum commeent, nunc qui lactea, in luteum languescant, viride m, phœnicium, ad diuersorum colorum commissu delectent, in quorum contemplatione mentis acies ameno demulcent fructu, rerumq; obruta magnitudine miratur, vt percipiendæ excellentiæ multo inferior conspiciatur. Ob id regulas apponemus, quomodo in floribus etiam colores mutemus. Quod in fructibus fecimus, idem in floribus faciendum censemus. Et primò insitionem faciemus, vt

*Gaijophylli flores purpurei, & albi in cœruleum commeent.*

Intubum, vel cyanum, vel buglossam, sed melius intubum erraticum, antiquum, crassum pollicarem excedentem magnitudinem, radice tenus secamus, ac per medium findimus, vt in encentrismo, & sobolem floris radice vultam infigimus vimine constringimus, ac terram putri simo circumaggeramus, sic florē parit, qui cyaneo

eyaneo blanditur colore, quo nil gratius oculis visitur. Sic spondent amici, nobis tamen multoties periclitantibus non comprehendit ex voto. Prouenit vero halurgus colore, soboles alborum in pastinacam rubram excavatam indita, & terris obruta vindemijjs. Poteris flores albos puniceos reddere: si eodem argumento in anchusæ radicem infiges, sic purpureum in puniceum deficiente reddes. Si vis

*Iasm̄s & rosa flauescant,*

Quia genistæ flos inter cæteros maxime flauus enitet, nos cum rosa, & iasmine æmulari quærimus, per insitionem efficiemus: & si non tam iugabilis societas per insolationem, hoc modo per terebrationē agemus. Rosam, vel iasminum iuxta genistam serimus, eas cum genitali terra transferimus, adeo libertius in sinu parentis, quam nouercæ adolescunt, ac terebramus plantam, quumq; plagam purgauerimus, rosam vndiq; abrasam inferimus, luto circulinimus, & ligamus, mox vbi crescentis trunci vi fuerit coercita, à radice separabimus, & supra insitionem truncum rescindimus, sic rosa non illempida venustate deflauescet, & iasmine. Hæ plantæ apud nos, adeo hoc eleganti, ementitoq; colore relucēt, vt oculorum aciem præstringant. Hunc colorem radicibus infundendo alio artificio flores colorabimus. Si placet

*Lilia ut rubescant,*

docebimus, & prius docuit Florentinus. Si bulbis diligenter aperiantur, ibique affatum cinnabaris infundatur, vel aliud, maximeque eo satientur intinctu, sedulus tamen esto ne bulbos fauies, & pingui, & stercorato solo operire, sic purpureos flores dabunt lilia. Simili fere modo Anatolius docet

*Lilia purpurea facere.*

dum florent, cauliculos ipsorum acceptos decem, aut duodecim simul colligaro, & super fumum suspendito, remittunt enim ex caulis radiculas paruas, similitudine bulborum, vbi igitur plantandi tempus aduenierit, cauliculos ipsos in fecem vini nigri immisos mace-rato, donec purpurea, & probe tincta apparuerint tibi,

150 MAGIÆ NATVR. LIBER III.

hæc distrahe, dein hoc modo plantato singulis fece sufficienter assusa, atque lilia sic inde producta, purpurea florebunt. Cassianus taliter etiam nititur

*Hederam albam producere.*

Albos corymbos producet hedera, si terra alba macrata, & hederæ radicibus infusa per dies octonos. Cultu eadem efficiemus, quæ in fructibus diximus: nam pin-gui lætaminc obiecto, flores semper magis colorantur, ut nigrescant, ut saepe garyophyllos nigros fecerimus, contra vero

*Rosa, garyophylli, & leucoia exalbescunt,*  
Si neglectu utaris, neq; irrigando, neque transplantando, fodiendo, aut lætamen injicendo: hoc enim modo in siluis oblita, authore Theophrasto, non solum eiusmodi flores, sed omnes fere exalbescunt, sed admodum quoque ab his diuerso artificio, rosas, dum aperiri incipiunt, & garyophyllos si sulphure suffumigabis, è velli-gio albas habebis, ex Didymo. Rosa alba, si super cicciorem conteres, rubra eueniet.

*Fruitu & flores quomodo odoratiores fieri possint.*

C A P. XVI.

**S**i coloris lenocinio fructus, & flores placuerūt, nunc odoris fragrantia non erunt spernendi, quod vanis modis exequemur, infistione, irrigatione, alijsque artificijs. Ac exempli causa doceamus

*Limones odoratos reddere.*

Si limonum genus illud minimum, vulgo *limoncello picciolo* vocatum in citrium inseremus, à subiecto truncō maximum suscipiet odorem, & quanto pluries insitionem supra eundem reiteraueris, eo suauius odorem vibrabit, nobis continua experientia probatum in Neapolitanis hortis. Sic &

*Pyras suauius redolentia facere.*  
Data nobis erit facultas, si supra cotoneum inseremus, nam iucundissimum odorem gratius spirabunt. Sed Diophanes

*Mala odoratiora fieri*

spondet.